

KEMENDOLLÁR A MŰLT ÉS A JELEN TÜKRÉBEN

Kis falunkban 2004 óta vezetem a Teleházat, Könyvtárat. Az önkormányzat anyagi helyzetéhez képest minden évben gyarapítottuk a könyvtár állományát.

A tavalyi év kedvező változást hozott. Csatlakoztunk ugyanis a Zalaegerszegi Kistérségi Társulás mozgókönyvtári ellátó rendszeréhez, így az utóbbi időben szép számban kaptunk könyvet, folyóiratot és DVD-ket szolgáltató könyvtárunktól, a Deák Ferenc Megyei Könyvtártól. Számítógépet is tudtunk beszerezni, valamint a könyvtárhelyiség fejlesztésére is jutott pénz. A sok újdonság érezhetően jobban vonzza a látogatókat, nőtt a kölcsönzések száma.

A falu kulturális rendezvényeinek szervezését a falugondnokkal, Szabó Gyulánéval együtt végezzük. Immár hagyományt teremtve évente több alkalommal mozgatjuk meg a falu apraját-nagyját. Borversennyel, nyugdíjas találkozóval, húsvéti és karácsonyi kézműves foglalkozásokkal, Mikulás- ünnepséggel színesítjük a falu kulturális életét, és nem maradhat el a gyereknapi, a falunapi és a szüreti felvonulás sem. Fiataljaink rendszeres fellépői a különböző kulturális rendezvényeknek is.

Sajnos, mint nagyon sok kis községben, nálunk is megszűnt előbb az iskola, majd 3 éve az óvoda is. Az üresen maradt épületszárny gondolkodóba ejtett minket:

mire is lehetne használni? Felmerült a kérdés: mi lenne, ha helytörténeti kiállítást állítanánk össze? Az ötletet tett követte. Falugondnokunk, Szabó Gyuláné és jómagam, belevetettük magunkat a „munkába”.

Elkezdtek a falut járni. A lakosság szívesen, örömmel adta oda féltve őrzött, vagy már kidobásra ítélt régi dolgait. Padlásokat, kamrákat kutattunk át a régmúlt emlékei után. A megőrzött régi bútorok, szöttesek, képek, iratok, pénzek, mezőgazdaságban használt eszközök, a kenyérsütéshez szükséges kellékek, a régi iskolai felszerelések, cipész-, és ácsszerszámok; felsorolni is nehéz, mi minden gyűlt össze. Megkezdődhetett a gyűjteményünk rendezése.

Letisztítottuk a tárgyakat, némelyiket rendbe is hoztuk. Amatőr „muzeológusként” próbáltuk létrehozni a kiállítást. Alig 1 hónap szorgos munka

után nyitottuk meg a MŰZEUMUNKAT, 2007. augusztus 6-án a Falunapon.

A kiállításra betérő vendégek ámulva, néha meghatódva nézték a szépen berendezett „otthon”, hisz sokan a saját régi életüket is felfedezni vélték benne.

Most pedig, mint a kedves Olvasó alkalmi tárlatvezetője, szeretném bemutatni Kemendollár helytörténeti kiállítását. Amint belép a látogató, elsőként a mezőgazdaság, szőlőtermesztés, állattartás, kenyérsütés eszközeivel ismerkedhet meg. Bizony sok olyan szerszám van, amelyet a fiatalabb korosztály még hírből sem ismer.

Továbbhaladva a konyhába érünk, ahol a liszteládától, tálalótól, evőeszközöktől, edényektől, vajköpülőtől a szépen hímzett falvédőkig minden látható, ami a múltat idézi.

Belépve a szobába, a vetett ágy, a sublat, a ruhás láda, és a szőttesek, hímzett alsószoknyák mellett ott van a babakocsi, a vitrinekben pedig 1800-as évekbeli régi iratok, világháborús tábori levelek, a múlt

századi fényképek idézik fel a falu történetét.

A berendezés olyan hitelesre sikeredett, mintha megelevenedett volna a múlt, és az időben visszautazva a tárgyak néhai tulajdonosai látnának minket vendégül szerény otthonukban.

Egy helyiséget a volt iskola emlékének is szenteltünk. Berendeztünk egy régi osztálytermet, amely visszaidézi a régi „oskola” hangulatát.

Jó pár évtizeddel ezelőtt cipész is szorgoskodott községünkben, az ő megőrzött szerszámjai is kiállításra kerültek.

Több évtizedes múltra tekinthetnek vissza önkéntes tűzoltóink is. Régi, féltett használati tárgyaik, dokumentumaik is láthatók.

Vikár Tibor történelemtanár amatőr történészként kutakodott a falu története után. Mivel itt valamikor vár állott, az ott talált középkori és még korábbi leleteket is múzeumunknak ajándékozta. A Zala Megyei Levéltárban fellelt iratok másolatát is megkaptuk, így térképek és a falu történetét idéző dokumentumok itt megtekinthetők a kiállításon.

A lakosság lelkesedését is tükrözi, hogy folyamatosan hozták, hozzák féltett emlékeiket. Mi pedig örömmel gazdagítjuk, szépítgetjük kiállításunkat, és nem kis büszkeséggel mutatjuk be az ide betérőnek Kemendollár lakóinak életét, történelmét.

Községünk vendégszerető népe örömmel fogadja a hozzánk látogatókat, hiszen múzeumunk mellett megtekinthető a kemendi kápolna, valamint kirándulást lehet tenni a várdombra is, ahonnan szép kilátás nyílik a környező falvakra és dombokra.

Szabóné Baján Erzsébet